

Av Bo Hultén

Ystads Simsällskap – simkunnig 100-åring

Ystads Simsällskap är den tredje skånska simklubben som uppnår den aktningvärda åldern av 100 år. Det gjorde man under 2008. Föregångare i den skånska simfamiljen när det gäller 100-årsfirande, har varit Malmö Simsällskap 1969 och Helsingborgs Simsällskap 2007.

De flesta simklubbar som uppnått en sådan aktningvärd ålder följer samma mönster. Inledningsvis många år av simskoleklubb under knappa betingelser. Sedan en förvandling till simidrottsklubb när väl bassängbyggandet är klart. Ystad frångår inte detta mönster men har kanske varit den skånska simklubb som har haft den knaggligaste vägen fram till simhallsförlösningen. Ja det tog hela 53 år efter föreningsbildandet innan *"man blev med bassäng"*.

SIMSKOLEKLUBBEN

Ursprunget till bildandet av YSS var en sim och hoppuppvisning i Ystad hamn 1907. Bakom uppvisningen stod två herrar, Schultz och Åfeldt, som också hade stort engagemang i

Ystad IF. Efter en vinters funderande så blev bildandet äntligen av den 24 juli 1908. Det var köpmannen Knut Holmer som tillsammans med disponenten Otto Schultz, postexpeditören Åke Geijer och apotekaren Ragnar Theorin som samlade sina simintresserade styrkor på den givna samlingspunkten, Hotell Continental. Paralleller i föreningsbildningsplatser finns i sim-Skåne. Malmö Simsällskap såg dagens ljus på Hotell Kramer, Helsingborgs Simsällskap på Hotell Mollberg och som sagt Ystad Simsällskap på *"Contan"* i Ystad. Där slutar den skånska simningens anknytning till berömda och klassiska hotellrestauranger – eller kanske inte...

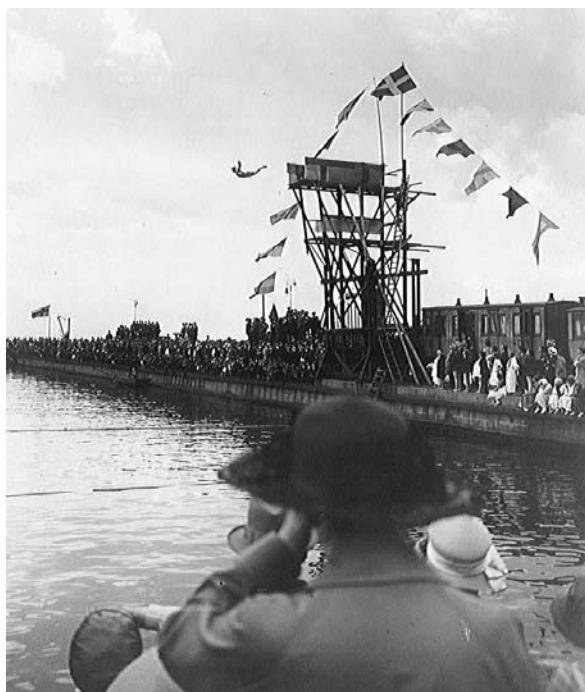
Ganska snart, efter bildningsdagen, hade man lyckas knyta till sig 90 medlemmar, ledda av en styrelse, som naturligtvis, innehöll en rad militära representanter eftersom den befann sig i Ystad. Men på styrelseplats hittade man också en cigarrsorterare!

30 dagar efter bildandet arrangerade man sin första simpromotion med över tusen personer i publiken. Snabba ryck har det alltid varit tal om i Ystad Simsällskap. Hamnen i Ystad var det

naturliga tillhållet för klubbens verksamhet, det såg en av styrelsemedlemmarna, hamnkaptenen Nordfelt till. En bra styrelserekrytering skulle det visa sig senare.

Lika snabba ryck har det inte varit från kommunhåll när det gäller anläggningar. Man fick vänta till 1961 innan man fick sin första och hittills enda simhall. Fritidsbadet kom till 53 år efter klubbens bildande. Den ständiga frågan under alla år fram till dess, var hur vädergudarna skulle behandla klubben under sommaren. För det var, liksom för många andra simklubbar, främst på sommaren man kunde låta sin verksamhet svälla ut till några större proportioner.

Året efter bildandet var vädergudarna på miserabelt humör. 1909 kunde ingen simverksamhet genomföras i det kylslagna Östersjön men året därefter var det full fart igen. Redan 1910

Tusentals människor lockades till uppvisningarna i Ystad hamn. Här med Gie Schönbeck i ett rak hopp från 15 meters höjd på 1910-talet.

arrangerades det första större mästerskapet i simning, DM på 100 och 500 meter fritt. 1.500 personer kantade hamnkajerna. En bister sommar året innan hade gett långa simskoleköer och 1910 kunde man i simskolan räkna in 80 gossar och 34 flickor.

TIDIGT SAMARBETE

Man började tidigt samarbeta med stadens arbetarkommun och Ystads IF. Simfesten 1912 lockade 3.000 åskådare och ekonomin var räddad även det året. Åren därefter bjöd på liknande, folkrika föreställningar. Tusentals människor på åskådarplats och stora summor in till klubbens verksamhet.

Man började tidigt importera simlärare och instruktörer främst från den kungliga huvudstaden. Deras imponerande arbete under sommarmånaderna gav så småningom frukt och 1916 kunde man erövra det första DM-tecknet men då i grenen raka hopp. Gie Schönbeck hette den historiska segraren som skulle följa upp sitt första DM-tecken med ytterligare fyra titlar åren därefter.

1918 firades det första jubileet i Ystads Simsällskap. Tio år hade klubben hunnit bli och som traditionen då föreskrev så skulle det hela firas med ett större arrangemang. Sagt och gjort. Den 28 juli samlades man till en uppvisning som det skulle snackas om länge i Ystad. 5.000 personer fanns på kajerna och i hamnbassängen fanns skånsk, svensk och dansk simelit samlad för att visa sina färdigheter. Gie Schönbeck och andra deltog i hoppuppvisningarna och föreningens jubileumsmedaljer delades ut för första gången. Knut Holmer tog vid som ordförande efter stiftaren Otto Schultz. Denne Holmer hade många strängar på sin lyra. Ett av hans uppdrag var som ledamot av AB Ystads Skridskobana.

Året efter fick Ystad arrangera DM för andra gången. 1920 hade man kontrakterat Hå-

kan Malmroth från Örebro som simlärare och ledare av livräddningsskolan. Malmroth inte bara skötte simskolan, han simmade också för Ystad Simsällskap. På DM vann han 100 meter ryggsim och 200 meter bröstsim. Senare under säsongen, i september skulle han lyckas i ännu större sammanhang. På de Olympiska spelen i Antwerpen 1920 blev han den förste svenske guldolympiern i simning. Han vann 200 och 400 meter bröstsim och tillika överlägset, fem respektive 14 sekunder blev segermarginalen i loppen. I bägge fallen hade han landsmannen Thor Henning bakom sig.

TUNGA ÅR

Malmroth är den mest framgångsrike Ystad-simmaren någonsin även om han vid de Olympiska spelens genomförande återigen hade tävlingslicens för hemmaklubben Örebro. Fast frågan är om det där med klubbtilhörighet hade den stora betydelse den fått senare. Hade reglerna som gällde, följts, skulle YSS kunnat räkna de bägge olympiska gulden i meritförteckningen för klubben.

Efter alla stora uppvisningar och framgångar med verksamheten under slutet av 10-talet och första åren in på 20-talet kom en räkka tunga år för Ystad Simsällskap. En lång rad kalla somrar följde på varann och det påverkade simverksamheten högst allvarligt. Men simtävlandet utvecklades i och med Trelleborgs Simsällskaps tillblivelse då man fick en naturlig lokalkonkurrent. En tävlingsform mot trelleborgarna utvecklades och genomfördes under ett antal år.

Men frånvaron av bassäng blev alltmer besvärande för klubbens verksamhet. 1929 motionerade föreningens ordförande, tillika medlemmen i stadsfullmäktige, Axel Berglund om en utredning i badhusfrågan. Resultatet av denna framställan rann dock ut i sanden.

Åren därefter innebar en regression när det

gällde simverksamheten. Fler kalla somrar tärde på simskolenärvaron och stundtals låg tävlingsverksamheten helt nere även om matcherna mot Trelleborg fortfarande samlade folk runt simningen. Men det blev allt som oftast storstryk.

Tävlingsarenan flyttade från hamnområdet till den lilla fiskehamnen, kallad "Skidan". Denna låg i anslutning till skeppsvarvet. Där la man ut simbanor i vattnet och byggde hoppställningar. Varför det kallades Skidan kan man bara spekulera om...

1933 hade man fattat mod i matcherna mot Trelleborg och årets match mot lokalkonkurrenten innebar att man bara fick stryk med tre poäng, på bortaplan. Men det var en förlust som stimulerade till fortsatta satsningar. Intresset för simning växte tillsammans med det goda vädret och den sommaren hade man 280 elever i simskolan. Men när det blev dags för returmöte mot Trelleborgarna, på hemmaplan, räckte det fortfarande inte riktigt till och man fick återigen stryk.

GYLLENE SOMMAR

Ystad SS har också flitigt propagerat för simning i sin närhet. Redan 1916 bildade Ystads Simsällskap en filial i Kivik och 1935 medverkade man till att ytterligare en filial kom till stånd. Denna gången i Baskemölla. Baskemölla Simsällskap som fortfarande är vid liv, hade sin storhetstid under 30- och 40-talen. Numera fungerande som en simskoleförening utan koppling till tävlingssimning.

1936 blev för YSS, liksom för den övriga Ystadsidrotten, en gyllene sommar. Utställningen Fritiden arrangerades och den klassiska idrottshallen kom till stånd. Naturligtvis stod YSS som en av stadens största idrottsföreningar med på arrangörslistan. Dessutom fick man med anledning av Fritiden också arrangera Sydsvenska Simmästerskapen. I en nyutlagd tävlings-

Så här spartanskt såg det ut på det sista Simstadion i hamnen. Stadens toalettavlopp på andra sidan piren.

banan i hamnen kunde man hela sommaren idka simträning och tävlingsresultaten lät inte vänta på sig. Seger av Ulla Johansson på 200 meter bröstsim. En annan segrare vid dessa tävlingar var Kvällspostenredaktören och simoraklet Birger Buhre som stod som segrare på 100 meter fritt, i Malmö Simsällskaps klubbdräkt. Det här året lyckades man också slå tillbaka Trelleborg i lokalfighten. Matchen vanns också sommaren 1937 och 1938.

Krigssommaren 1939 riktades mycken uppmärksamhet mot Ystad och simningen. Sally Bauer, kanalsimmerskan, enrullerades som simlärarinna. Idrottsbladets Torsten Tegnér fick för sig att skicka en reporter till Ystad för att besöka

Sally och därvarande Simstadion. Det som betecknades som Simstadion var banor utlagda i hamnen. I Idrottsbladet blev det till ett åtlöje, ett ställe inte värdigt en sådan auktoritet som Sally Bauer. Men det är klart, på utsidan av piren som utgjorde startbryggan fanns utloppen till samtliga vattentoaletter i staden. Utloppen gjorde ju sitt för att sänka kvalitén på Simstadion och ett närbeläget kollager kunde vid otrevliga vindar skapa ett svart stybblager på tävlingsarenan.

1940 var det slut med DM-tävlingar i hamnmiljö. Dels var alla hamnar under detta år liksom under hela kriget, spärrade för idrottsverksamhet men den mest bidragande orsaken var att Lund kunde arrangera sim-DM, inomhus.

Detta var för övrigt första gången i historien. Sommaren 1940 innehöll simpromotion i Ystad bara sju elever och med tanke på att promotionen skedde i elvgradigt vatten så var det säkert inget njutbart tillfälle.

1941 kunde dock en ny simarena komma till stånd. I den nybyggda Revhushamnen lades banor ut med hjälp av regementet I7. Här kom att finnas bryggor, tävlingsbanor, hopptorn men också en åskådarläktare. I premiärtävlingen stod en match mellan I7 och YSS – en match som vanns av militärerna.

Sommaren 1942 kom den första bassängen i trakten till. Det var en 25-metersbassäng i Spjutstorp, en bassäng som fortfarande finns vid liv och som än i dag är en riktig oas. Besök gärna den om du har vägen ut på den skånska landsbygden.

1943 förlorade man matchen mot Trelleborg och det var inledningen på en djupdykning för klubbens del.

1944 revs simanläggningen i hamnen och man fick flytta ut till en brygga vid Saltsjöbaden. Och här kunde man näppeligen arrangera simtävlingar

Ljusningen kom under åren 1948-49. Trelleborg blev med badhus och där kunde man sköta en hel del träning. Åren runt 1950 kom det också till en del simanläggningar på landsbygden runt Ystad men ännu skulle det vara länge innan man fick sin egen simbassäng. Hela 50-talet tillbringades utomhus. 1952 stängdes simstadion i hamnen återigen. Denna gång var det Hälsovårdsnämnden i Ystad som lade in sitt veto och återigen en flytt ut till Saltsjöbaden.

Redan 1929 hade diskussionen om badhus startat. En badhusutredning tillsattes men det enda som hände i frågan var att man sju år senare lyckades få fram ritningar till ett kallbadhus.

1945 var man nära att fatta beslut om en friluftsbassäng vid Saltsjöbaden men också detta

gick i stöpet. 1957 var nästa notering i tidsaxeln. Då behandlades frågan i Stadsfullmäktige och året efter togs beslutet att bygga Fritidsbadet. Det innebar att man fick en fin present till 50-årsjubileet. Andra siffror från jubelåret 1958 var att man hade över 600 deltagare i simskolan.

Åren därefter blev en väntan. Åren 1959 och 1960 innebar att man fokuserade på det som föreningen hade stått för under många år – simskola och uppvisningar av allehanda slag. I en av uppvisningarna, den 1960, samlades över 5.000 intresserade åskådare vid stranden. Men så bjöds det också på Sven Tumbas vattenskidshow och mycket annat. Ordföranden Eskil Sjöstedt formulerade sig väl när han inför årsmötet sa: *”Det blivande varmbadhuset står alltså inför sitt förverkligande och sällskapet glädjer sig att få ägna sig åt simsport och inte bara simundervisning.”* I efterhand kan man finna det ofattbart att man lyckades hålla lågan vid liv så många år utan att ha en egen bassäng.

SYMPHONI I GLAS

I december 1961 var det äntligen klart Simhallsbyggandet i Ystad. Fritidsbadet kom det att heta. I motsats till taftologi-namnen Simhallsbadet, i Malmö och Helsingborg, fick man ett badhusnamn som fortfarande är unikt i Sverige även om ordet inte känns speciellt unikt i mun. Efter 26 års utredningar satte landshövdingen Gösta Netzén punkt när han klippte bandet till den *”symfoni i glas”* som invigdes den där decemberdagen i början av 60-talet. Som vanligt vid den här tiden kryllade det av svarta kostymer inne i den heta simhallsluften när det var dags för invigning.

Efter en inkörningsperiod med medlems-siffror som pekade upp i topp kunde man 1963 man börja skörda de första frukterna eller rättare sagt medaljerna, av träningen, runt om i Skåne. Mannen bakom det hela var Malmö-försäljaren

Jerry Liljegren som under dussinnet år satte färg och sin stämpel på Ystadssimningen. Jerry var en frisk och orädd fläkt som många gånger utmanade auktoriteterna (läs Birger Buhre) och skapande en YSS-stämning som innebar tuffa tag och tuff träning. Jerry var mästare på att plocka fram talanger. Ja, ett tag var man i topp på ungdomssidan i Sverige när supertalangerna Susanna Svensson, Eva Nilsson, Ulrika Guldstrand, Marie Nilsson, Jeanette Persson, Monica Dahlin och Pia Lindgren härjade som bäst i Sum-Simprislorna. Men den förste som slog igenom på

Jerry Liljegren var den som satte agendan för Ystadssimningen på 1960 och 70-talen. I dag har han själv börjat leva upp till sina visdomsord och är framgångsrik Masterssimmare i åldersklassen 65-69 år.

elitnivå var Lasse Lauritzen, ryggsimmaren som blev den förste skånske mästaren i modern tid för Ystad. Lasse tillsammans med Lasse-kompisarna Lars Malmgren och Lars Jeppsson var dessutom goda bärare av Ystadsandan. Munviga på land och tuffa i vattnet. Malmgren var så tuff

att han skadade nacken när han dök på huvudet i den alltför grunda bassängen i Degerberga och bröt nacken. Senare på säsongen fick han dispens från Svenska Simförbundet att starta nerifrån vattenytan vid simtävlingar. För tävla skulle han!

Men utvecklingen kostade. Pengarna flöt inte in koordinerat med utvecklingen. Elit kostar som bekant pengar och 1967 fick man hyra ut hela sitt elitgäng till Malmö Simsällskap. Här kan man ana ett visst samarbete mellan herrar Buhre och Liljegren. Nydanare kan man kanske kalla det, men undrar om det bara det, som den skånske simmarbasen Buhre hade i tankarna när han lyckades locka över hela Ystadsgänget till Malmö. MS stod för kostnaderna och räknade in resultaten. Men året efter, när YSS hade fått ordning på sin budget igen gick alla tillbaka till moderklubben.

FLER TALANGER

Sista åren på 60-talet kom det fram ytterligare talanger i Ystad. Den kanske störste talangen var Dan Eliasson. Dan var född 1959. Som elva och tolvåring kunde han kalla sig världens bästa ungdomssimmare. Dan vann Sum-Sim-medaljer i parti och minut. Välförtjänt eftersom han underkastade sig en mycket tuff träning. Steget upp till seniornivå blev inte så lätt. 1976 blev han SM-trea på 400 meter medley men då i Malmö Simsällskaps tävlingsdräkt och efter träning på Klippans Simcenter. Men det och hans tränargärning i YSS, är som det brukar heta, en helt annan historia!

En annan simmerska ur Jerry Liljegrens talangskola var Jeanette Persson. Hon började hemma i Simrishamn. Som tioåring blickade hon ut över gränserna och ville komma till en större klubb. Ystad låg ju på bekvämt avstånd och det skulle bli ett lyckokast. Ja, det gick så bra att hon utsågs till svensk mästarinna i Syd-

svenskan en gång men det var signaturen Zorro som hade läst resultatlistan upp och ned. Riktigt så bra gick det inte för livsmedelshandlaren dotter från Simrishamn. Men Sum-Sim-titlar och JSM-guld blev det. Och det kom till ett avslut för Jeanette med hennes simning samtidigt som för Jerry Liljegren. Han avslutade sin pionjärgärning i Ystad 1975.

En av de talanger som Jerry lämnade vidare i träning var Mikael Örn. Om man frånser Håkan Malmroths korta in hopp i Ystads Simsällskap 1920, måste ändå Mikael Örn rankas som Ystads bästa simmare genom tiderna. Micke Örn vann SM-guld, college-titlar och var med och tog ett brons vid OS i Los Angeles 1984. Även om de flesta titlarna och framgångarna nåddes i Kristianstads färger så var det i Ystad som han fick den mesta av sin simskolning.

DELADE GULDET

Efter OS 1984 hyllades han av stadsfullmäktige i Ystad för sina prestationer och sina insatser som Ystadsambassadör. Mikael Örn blev 1980 stans förste svenske seniormästare. Två EM, ett VM samt ett OS står på den sammanlagda meritlistan. I dag bor Örn sedan många år i USA och tränar som han uttrycker det *"lite simning i den lokala simklubben"*.

I samma åldersgrupp som Mikael Örn fanns Ulf Håkansson (Örnhelm) och Håkan Jönsson, simmare som blev duktiga lagsimmare i Kristianstads SLS. Klubben som dominerade svensk simning under senare delen av 70-talet.

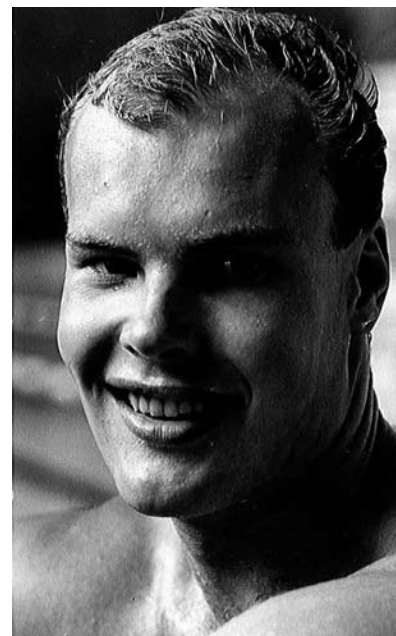
Efter Jerry Liljegren, Åke Eliasson och Per Kersmarks tränarsejourer fram till 1985 steg förre barnstjärnan Dan Eliasson in på arenan och tog hand om tränarskapet i klubben. Han hade gjort ett kortare in hopp redan 1980 men efter den kortkorta sejouren kom han tillbaka med besked.

Dan Eliasson var en stark traditionsbärare av

Ystadsstilen från Jerry Liljegren. Dan visade sig vara ännu tuffare än sin läromästare. En av de första talangerna som Danne plockade fram var Veronika Svensson. Han lyckades få henne hela vägen på toppen av SM-prispallen. 1990 vann hon sitt första och enda SM-guld på 400 meter medley. Då hade hon sedan hon var 13 år simmat minimum 40.000 meter i veckan i bassängen. När Veronika nådde toppen hade den dosen drygats ut rejält och hon var väl förberedd för att plocka hem YSS första seniorguld för damer.

Men kanske var Dan Eliassons bästa gren att skapa bredd. Efter att ha härjat i den skånska seriesimningens division 3 under många år började YSS vinna serier och ta steget upp i hierarkin. Under 1988-89 vann man första deltävlingen i högsta divisionen och när säsongen var avslutad stod YSS som seriesegrare. Första gången en nykomling vann serien och Ystad var bäst i Skåne.

Under tidsresan från 1985 fram till 1989 hade det dessutom vaskats fram ytterligare talanger. Malin Strömberg var en av dessa. Ursprungligen från Simrishamn fick hon en raketutveckling i YSS. 1991 var hon mogen för EM-final på 100 meter fjärilsim. En unik händelse samma år – utspelade sig på JSM. Malin Strömberg och Veronika Svensson skulle göra upp om guldet på 200 meter fjärilsim – var det tänkt. Bägge

Mikael Örn är YSS främste simmare genom tiderna sett ur ett internationellt perspektiv. Tog sitt första individuella SM-guld, OS-året 1980.

Dan Eliasson gjorde under sina år som simtränare i Ystads Simsällskap anmärkningsvärda framsteg med sina simmare och lyfte YSS till en av landets bästa simklubbar. Här med Malin Strömberg, fjärilsimmerskan som plockade massor av SM-guld under 1990-talet.

tjejerna landade på 2.18,15 och resultatet blev att man fick dela guld.

På det mästerskapet var det dags för nästa Eliasson-talang att visa framfötterna för första gången. Fredrik Lundin hette han och tog medalj på 400 meter medley. Senare under året skulle han slå igenom på riktigt. Vid senior-SM i Uppsala på sommaren blev Lundin tävlingarnas största överraskning. Vann 400 meter medley och fick ett nationellt genombrott. Malin Strömberg vann 200 meter fjärilsim. Som grädd på moset deltog hon på JEM senare under sommaren och blev guldmedaljös vid den täv-

lingen. Senare under säsongen vann hon dessutom ytterligare tre medaljer på kortbane-SM, ett guld och två silver. 1991 var Malin 15 år och spåddes stora framgångar i framtiden.

Malin Strömberg fortsatte sin utveckling under OS-året 1992. Hon kvalade in till Barcelona och allra yngst i den svenska OS-truppen.

Malin och Fredrik höll stilen under ett antal år. Lundin blev till exempel SM-kung 1995 när han vann tre titlar. Malin plockade SM-medaljer i fjärilsimsgrenarna under flera år. Femton medaljer därav sex segrar blev det sammanlagt. Fredrik Lundin var snäppet värre. För hans del hade det blivit hela tolv SM-guld när han lade simbrallorna på hyllan, 1996, bara 21 år gammal.

Men i känd Ystadsstil så poppade det upp nya talanger som nådde SM-nivå, David Landgren, Gustav Kertscher och Calle Gårdmark. Calle var den som nådde längst. SM-guld på 200 meter fjärilsim under 1999. Även på tjejsidan vaskades det fram duktiga simmerskor. Linda Jönsson var under många år en stabil SM-medaljör och hennes karriär varade en bra bit in på 2000-talet.

Josefin Lindgren var och kanske den mest överraskande SM-medaljören för YSS någonsin. På första dagen av SM 1997 slog hon som 14-åring till som en blixtn från en klar himmel. Hon vann 400 meter medley och det blev inte sämre av att Caroline Andersson, den andra YSS:aren i finalen, tog silvret. Medleytjejernas insatser på SM 1997 är kanske den största YSS-bomben genom tiderna.

Maria Öberg blev den sjunde och senaste SM-guldmedaljören för Ystads Simsällskap. Hon tränade i USA under året som hon representerade YSS men hennes ursprung är gediget sydostskänkt från Sjöbo. Efter SM-guldet för Ystad, försvann Maria till Poseidon i Lund och avslutade sedan sin karriär i Malmö KK.

1999 avslutade Dan Eliasson sitt jobb som chefstränare. Ett jobb som i backspegeln måste

anses vara en av de mest framgångsrika tränar-karriärerna i svensk simning. Ständigt med simmare på toppnivå skapade ur en population som inte är speciellt stor. Under de flesta av mästerskapen under 90-talet placerade sig Ystad också bland de 10-bästa klubbarna på alla olika SM-nivåer, SM, JSM och Sum-Sim.

Ronny Andersson heter den senaste tränaren i Ystad. Han tog över efter Dan Eliasson och finns fortfarande kvar i Ystad. Hans känsla för simning är plockad ur väggarna och klubben fortsätter att producera simmare av hög kvalitet. Simmare som Elias Lindskog och Joakim Tell har under de senaste åren plockat SM-medaljer i bröstsim. Kim Axeldal och Therese Ek är andra som har varit med och nosat i svensktoppen.

Man måste konstatera att 100-åringen Ystads Simsällskap har åldrats med behag. Samma sak kan man inte säga om hemmaarenan Fritidsbadet. Badproblemen finns också i Ystad. Det är inte bara Malmö som har stora svårigheter i den vägen. 2011 fyller Fritidsbadet 50 år. Då skall badhuset, enligt statistik, som gäller badhusens levnadsålder, vara färdigt för skrotning. Diskussionerna har satt igång i Ystad om ny simhall. Låt

oss hoppas att inte badhus-processen blir lika lång för det nya badet som det blev för nuvarande Fritidsbadet – då kommer årets jubilar Ystad SS inte må lika bra som den mår i dag!

Susanna Rosén (Svensson) var en av landets mest lovande simmerskor under 1970-talet men hennes största framgång i simkarriär kom långt senare. 2008 blev hon Masters-världsmästarinna på 100 meter fritt i 45-49 års klassen.

FAKTA YSTADS SIMSÄLLSKAP

Korsvirkesim eller senare Nordemballage/Korsvirkesim blev den första simtävlingen i Sverige som började betala prispengar till simmare. Under 13 år körde Jerry Liljegren Malmö-Ystad tur och retur – sex dagar i veckan – för att genomföra träning med elitgruppen i Ystads Simsällskap. Ulf Håkansson, Mikael Örn, Stefan Jönsson, alla före detta Ystadssimmare som låg bakom att Kristianstad under 80-talet dominerade svensk simnings herrlagkapper.

Andra Ystads simmare som har blivit svenska mästare individuellt för andra klubbar är Fredrik Lundin och Gustavo Kertscher som tog sina titlar i Malmö KK. Jubelåret 2008 fick Ystad en världsmästarinna då Susanna (Svensson) Rosén vann VM-titeln för

Masterssimmare i åldersklassen 45-49 år. 2006 stod två YSS:are på en SM-prispall. Elias Lindskog och Joakim Tell blev tvåa och trea på 200 meter bröstsim. Säsongen 1988-89 vann Ystads Simsällskap som första och enda nykomling, genom historien, det skånska seriesimmet division 1. Rickard Johansson blev den förste att på 90-talet vinna den återuppståndna Sundssimningen. Fick också tillnamnet "Linslusen" för att han hade en snygg vana att alltid komma med på foto i olika sammanhang.

Sju Ystadssimmare har tagit individuella SM-guld. Mikael Örn, Fredrik Lundin, Calle Gårdmark heter herrarna. På damsidan är segrarna Malin Strömberg,

Veronika Svensson, Josefin Lindgren och Maria Öberg.

Det mesta av materialet från denna artikel kommer från Bertil "Kitte" Perssons 100-årsbok om Ystad Simsällskap

Profiler i Ystads Simsällskap

Dan Eliasson. En av världens bästa ungdomssimmare på 70-talet. Nådde SM-medalj som bäst – men har som tränare lagt grunden för det moderna Ystads SS.

Jerry Liljegren. Under många år under 60- och 70-talen en av Skånes mest tongivande tränare och fantastiskt duktig att vaska fram talanger. Var den som fick chansen att sätta farten på klubben efter Fritidsbadets tillblivelse.

Fredrik Lundin. tolvfaldig svensk mästare individuellt. Alla titlarna tagna under 90-talet. Frispråkig och tuff. Både mot sig själv och andra. Jobbar vidare som tränare i dag. Just för tillfället är det Järfälla Simsällskap som får ta del av Ystadsandan.

Håkan Malmroth. Simlärare 1920 i Ystads hamn. Vann DM för Ystads SS samma säsong som han blev dubbel olympisk mästare i Antwerpen 1920 (på 200/400 meter bröstsim).

Susanna Rosén. En produkt under Jerry Liljegren-epoken. Sin största titel tog hon 2008 då hon i Perth Australien blev världsmästare på 100 meter fritt i Masters-klassen 45-49 år och på en tid som var bättre än Ann-Christine Hagberg europarekord på 60-talet.

Otto Schultz. Simsällskapets förste ordförande. Initiativtagare till en simuppvisning 1907 som sedan ledde till att man bildade föreningen året efter.

Gie Schönbeck. Femfaldig skånsk mästare i simhopp under 1910 och 1920-talet. Stor stjärna när man gjorde stora simhoppsuppvisningar i Ystads hamn. Klarade att hoppa från 15 till 20 meter om det krävdes.

Malin Strömberg. Ursprungligen från Simrishamn. Svensk landslagssimmerska i början av 90-talet och svensk OS-deltagare 1992.

Veronika Svensson. Svensk mästare på 400 meter medley 1990 och senare också elittränare i Ystads Simsällskap

Maria Öberg. Ursprungligen från Sjöbo Simsällskap. Tog SM-guld på 800 meter fritt 2000.

Mikael Örn. Landslagsimmare. Amerikansk skolmätare på 200 meter fritt. Svensk mästare i Ystads SS men också i sin andra klubb, KSLS.

100 år av ordförande i Ystad

1908-1918	Otto Schultz
1919-1924	Knut Holmer
1925-1930	Axel Berglund
1931-1940	Sixten Ericsson
1941-1943	Wilhelm Mårtensson
1944-1947	Hans Johansson
1948-1952	Tage Lindström
1953-1955	Gotthard Ekstrand
1956-1960	Eskil Sjöstedt
1961-1965	Henning Borgström
1966-1968	Roland Christensson
1969	Sixten Ericsson
1970-1971	Rickard Ericsson
1972-1976	Bengt Larsson
1977-1978	Jan Jönsson
1979-1980	Stephan Öhrn
1981-1982	Ulf Hagelin
1983-1985	Birgitta Nilsson
1986-1987	Carl Gustav Stoltz
1988-1989	Lars Börjesson
1990	Ronny Nordahl
1991-1993	Lennart Nilsson
1994-1996	Kaj Persson
1997-1998	Lars Erik Johansson
1999-2001	Mats Rosén
2002-2005	Bengt Axeldal
2006-	Olle Olsson

Tidsaxeln

1908	Ystads Simsällskap bildas.
1910	YSS arrangerar DM för första gången.
1916	Gie Schönbeck erövrar klubbens första DM-tecken – i raka hopp.
1918	10-årsjubileum och över 5.000 personer på kajerna i hamnen var med och firade.
1920	Håkan Malmroth simmade för Ystad

	på DM och vann två OS-guld i Antwerpen.		första och enda nykomling hittills.
1929	Första badutredningen i Ystad.	1990	Den förste administratören anställs.
1936	Utställningen Fritiden och YSS arrangerade Sydsvenska Mästerskapen.		Karin Nilsson heter hon. Veronika Svensson vinner klubbens första individuella SM guld för damer.
1939	Sally Bauer var sommarens simlärare i Ystad.	1991	Malin Strömberg simmar EM-final på 100m fjärilsim. Fredrik Lundin tar det första av tolv individuella SM-guld.
1958	Beslut i Ystad kommun att bygga ett badhus.		Malin Strömberg vinner JEM-guld på 100 meter fjärilsim 1992. Malin Strömberg yngst i den svenska OS-truppen i Barcelona – 16 år.
1961	Fritidsbadet invigs och Ystad har fått en simhall.		Fredrik Lundin vinner tre SM-guld på samma SM.
1963	YSS får sin förste chefstränare – Jerry Liljegen.	1995	Största YSS-bomben någonsin när Josefin Lindgren och Caroline Andersson vinner guld och silver på SM-distansen 400 meter medley.
1965	Lars Lauritzen blev förste skånske mästare i "modern tid" – på 100 meter ryggsim	1997	Calle Gårdmark vinner 200 meter fjärilsim både på inne- och ute-SM. 100-årsjubileum.
1980	Mikael Örn blir YSS förste svenske mästare individuellt.		
1985	Dan Eliasson blir tränare och storhetstiden, tävlingsmässigt, inleds.	1999	
1989	YSS vinner Skånes seriesim – som	2008	

